

รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชน ด้วยภูมิปัญญาของพระราชา ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

Learning Activities for Gross Village Happiness Enhancement with the
King's Wisdom in Pateung Sub-district, Maechan District, Chiang Rai
Province

ต้องรัก จิตบรรเทา

Tongrak Jitbantao

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Chiangrai Rajabhat University

E-Mail : tongrak.jit@crru.ac.th

(Received : January 27, 2021 Revised : October 17, 2021 Accepted : November 16, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และประเมินระดับความสุขมวลรวมชุมชนภายหลังการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชน กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชน จำนวน 80 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชาในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชน และแบบสอบถามความสุขมวลรวมชุมชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำชนิดหนึ่งทาง วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ และการทดสอบภายหลังของค่าเฉลี่ยความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนโดยรวม และรายองค์ประกอบก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ด้วยวิธี Least Significant Differences (LSD)

ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการตามแนวคิดของ ริชาร์ด แนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแนวทางของโครงการส่งเสริมสุขภาวะชุมชนเพื่อวัดดัชนีวัดความสุขมวลรวมชุมชน ซึ่งเป็นโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 การประเมินระดับความสุขมวลรวมชุมชนในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชน พบว่า หลังการทดลองและติดตามผล มีค่าเฉลี่ยของความสุขมวลรวมชุมชนโดยรวมและทุกด้าน สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ความสุขมวลรวมชุมชน ภูมิปัญญาของพระราชา เยาวชน

Abstract

The objectives of this research are to develop learning activities and evaluate the gross village happiness after enhancement. The sample group, obtained through purposive sampling, included 80 youths. The research instrument included the King's Wisdom learning activities for gross village happiness enhancement and a questionnaire on gross village happiness. Data analysis was completed using the one-way repeated measures ANOVA and the Post Hoc techniques, and by testing the mean overall and component-specific gross village happiness before and after the experiment and after the follow-up phase using the Least Significant Differences (LSD) method.

It has been observed that the learning activities are aligned with the Richard principle, the Sufficiency Economy concept and the community wellness enhancement project for gross village happiness index measurement, a Chiang Rai Rajabhat University strategic community development initiative for fiscal year 2020. According to the gross village happiness evaluation for enhancement, after the experiment and the follow-up, the overall and specific mean gross village happiness is higher than the pre-experiment value with statistical significance of .01.

Keywords: Learning activities, Gross village happiness, The King's wisdom, Youth

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีประเด็นความท้าทายการพัฒนาในหลายมิติ ทั้งในมิติเศรษฐกิจที่โครงสร้างเศรษฐกิจยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ มิติสิ่งแวดล้อมที่การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน มิติของการบริหารจัดการภาครัฐที่ยังขาดความต่อเนื่อง และความยืดหยุ่นในการตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาของประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง มิติทางสังคมที่การยกระดับรายได้ของประชาชน การแก้ปัญหาด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการ และการขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะยังคงมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ (Office of the National Economics and Social Development Council, 2019)

สำหรับมิติทางสังคมนั้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนในการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ ซึ่งจากยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาสำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย

ท่ามกลางภาพรวมของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่นำไปสู่สังคมพหุวัฒนธรรมที่กล่าวไปแล้วข้างต้นนั้น ได้สะท้อนปรากฏการณ์ของการดำรงชีวิตของคนในสังคม โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่จะเติบโตไปเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ จะเห็นได้ว่า “วัฒนธรรมการใช้ชีวิตของเยาวชนในสังคมที่แตกต่างกัน” มีแนวโน้มที่น่าเป็นห่วงหลายเรื่อง ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุปัจจัยเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องภายใต้บริบทต่างๆ จะเห็นว่า ต่างมีปัจจัยสำคัญร่วมของการอธิบายปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมการใช้ชีวิตของเด็กไทย ไม่ว่าจะเป็น โครงสร้างสังคมและครอบครัวที่เปลี่ยนไป พลวัตทางวัฒนธรรมในสังคม วัฒนธรรมศาสนาที่เปลี่ยนไป ระบบการศึกษา โรงเรียนและการเรียนรู้ สื่อและวัฒนธรรมการสื่อสารของคนรุ่นใหม่ สภาพการเมืองการปกครอง โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป รวมไปถึงกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย (Udonthani Provincial Cultural Office, 2012) ภายใต้สถานการณ์เยาวชนที่กำลังเผชิญกับปรากฏการณ์หลายด้าน และมาพร้อมด้วยเงื่อนไขปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตเด็กไทยยุคใหม่ ล้วนแล้วแต่ชี้ให้เห็นประเด็นที่สำคัญในการศึกษาและพัฒนาจิตพฤติกรรมของเยาวชนที่มีความหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เยาวชนพหุวัฒนธรรมบนพื้นที่สูงที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงราย

จังหวัดเชียงราย เป็นพื้นที่หนึ่งที่มีความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ที่มีจำนวนเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ อายุ 14-25 ปี จำนวนทั้งสิ้น 3,284 คน (National Statistical Office, 2019) ซึ่งถือได้ว่าเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายของเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่เกิดจากการหล่อหลอมของหลากหลายชาติพันธุ์ ดังนั้น กลุ่มของเยาวชนพหุวัฒนธรรมตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จึงเป็นกลุ่มคนที่จะต้องมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา ต้องเผชิญวิกฤตการณ์การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยี และการวางแผนในการดำรงชีวิตสู่ผู้ใหญ่มากมาย รวมไปถึงความเหลื่อมล้ำที่เกิดจากบริบทของสถานการณ์ พื้นที่ ทักษะ ค่านิยม ทั้งทางด้านความเหลื่อมล้ำทางการเมือง ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และความเหลื่อมล้ำทางสังคม ซึ่งการปรับตัวเหล่านี้ส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกและการดำรงชีวิตของเยาวชนพหุวัฒนธรรม หากเยาวชนเหล่านี้ไม่สามารถดำรงชีวิตในทางที่เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ ก็อาจส่งผลให้มีปัญหาเกิดขึ้นกับชีวิตพวกเขา และปัญหาดังกล่าวอาจจะเป็นอุปสรรคในการพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ไม่ว่าจะเป็น ปัญหาด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ ปัญหาสุขภาพจิต เป็นต้น ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนพหุวัฒนธรรมสามารถที่จะเติบโตและพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรได้รับการพัฒนาในรูปแบบของการบูรณาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

สำหรับแนวทางหนึ่งที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาในประเด็นดังกล่าว คือ การเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชน ซึ่งความสุขมวลรวมชุมชนเป็นสถานะที่เยาวชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพทั้งจิต กาย ปัญญา ที่เชื่อมโยงกับ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นองค์รวมและสัมพันธ์กัน ได้ถูกต้องดีงาม นำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ระหว่างคนกับคน และระหว่างคนกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย การมีสุขภาวะ เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนดี การมีสภาพแวดล้อมที่มีระบบนิเวศที่สมดุล และเป็นชุมชนประชาธิปไตยมีธรรมาภิบาล

จากข้อมูลทางสถิติและสถานการณ์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะพัฒนารูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชินีในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ที่จะเป็แนวทางนำไปสู่การเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชน ซึ่งรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว เป็นการฝึกอบรมทางจิตวิทยาที่มีส่วนช่วยในการเจริญงอกงามส่วนบุคคล ช่วยให้เยาวชนสามารถปรับปรุงคุณภาพของความรู้ ความคิด รวมทั้งความไวในการรับรู้เกี่ยวกับความต้องการของตนเองและผู้อื่น มีความสามารถที่จะพัฒนาแนวทางที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและผู้อื่น ช่วยให้เยาวชนเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ช่วยให้เยาวชนเพิ่มคุณค่าของตนเอง และเพิ่มพูนการยอมรับตนเองและผู้อื่น (Golemiewski & Blumberg, 1976, p. 11) อันจะนำไปสู่ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ส่งผลต่อความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนต่อไป

ดังนั้น รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยการฝึกอบรมทางจิตวิทยาจึงเป็นวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพที่จะช่วยในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายได้ ดังที่ Lubin & Eddy (1970, p. 305-309) ได้กล่าวว่า กลุ่มฝึกอบรมเป็นแนวทางที่เอื้ออำนวยให้เกิดความเจริญงอกงามส่วนบุคคลกับบุคคลปกติ ซึ่งในภาวะปัจจุบันเป็นสิ่งที่ค่อนข้างจะแน่นอนว่า สามารถช่วยส่งเสริมบุคคลในด้านความต้องการที่จะมีประสบการณ์เกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมอย่างเต็มที่ยิ่งขึ้น ทั้งการรู้จักตนเองอย่างลึกซึ้ง และพบกับความหมายของชีวิตอันเป็นสิ่งสำคัญในการเริ่มต้นของกระบวนการพัฒนาความสุขมวลรวมชุมชนอย่างเต็มที่ อีกทั้งจะช่วยในการเสริมสร้างให้เยาวชนเติบโตไปสู่การเป็นคนไทยที่พึงประสงค์ 4 ประการ และการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชินีในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อประเมินและวัดระดับความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนภายหลังการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนด้วยภูมิปัญญาของพระราชินี ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย” ซึ่งมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เยาวชนอายุ 14-25 ปี ในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวน 3,284 คน (National Statistical Office, 2019)

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนอายุ 14-25 ปี ในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวน 80 คน โดยพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเบื้องต้นจากคะแนนเฉลี่ยของความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ด้วยแบบสอบถามความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยเลือกเยาวชนที่มีคะแนนความสุขมวล

รวมชุมชน ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทม์ที่ 25 ลงไป จากนั้นจึงทำการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชินีในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชน โดยมีรายละเอียดในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนด้วยภูมิปัญญาของพระราชินี ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยของความสุขมวลรวมชุมชน ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทม์ที่ 25 ลงไป และสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองให้เข้าร่วมกลุ่มฝึกอบรม จำนวน 80 คน
2. ผู้วิจัยนัดพบเยาวชนและผู้ปกครองของเยาวชนทั้ง 80 คน ที่มีความประสงค์และตอบรับการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ จากนั้นผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในงานวิจัยครั้งนี้ไม่เกี่ยวข้องหรือเป็นการวิจัยที่เกี่ยวกับสุขภาพของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชินีในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชน ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เป็นการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ของหลักการแนวคิด เทคนิคต่าง ๆ ทางจิตวิทยา และเทคนิคการฝึกอบรมที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ การมีสุขภาวะ เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนดี การมีสภาพแวดล้อมดีมีระบบนิเวศที่สมดุล และเป็นชุมชนประชาธิปไตยมีธรรมาภิบาล

การดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการฝึกอบรมทางจิตวิทยาตามแนวคิดของ Richard (1992) แนวคิดภูมิปัญญาของพระราชินี และแนวทางของโครงการส่งเสริมสุขภาวะชุมชนเพื่อวัดดัชนีวัดความสุขมวลรวมชุมชน ซึ่งเป็นโครงการที่สำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (Jitbantao et al, 2020 as cited in Jitbantao, 2019) เพื่อเลือกใช้ในการสร้างรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในแต่ละองค์ประกอบ เทคนิคที่ผู้นำกลุ่มใช้ในการดำเนินการฝึกอบรม ทฤษฎีและเทคนิคต่าง ๆ ที่นำมาบูรณาการในรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้
2. ผู้วิจัยทำการเลือกเทคนิคทางจิตวิทยาที่มีความเหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้และสอดคล้องกับองค์ประกอบความสุขมวลรวมชุมชน
3. ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมและขั้นตอนของรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย และสอดคล้องกับองค์ประกอบความสุขมวลรวมชุมชน โดยรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

3.1 เป็นรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยการฝึกอบรมทางจิตวิทยาที่มุ่งนำไปใช้ในการสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความสุขมวลรวมชุมชน

3.2 เป็นรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ดำเนินการโดยใช้การฝึกอบรมทางจิตวิทยา จำนวน 2 วัน และดำเนินการวันละ 8 ชั่วโมง

4. ผู้วิจัยนำรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องเหมาะสมด้านวัตถุประสงค์ การเลือกใช้เทคนิคทางจิตวิทยา และขั้นตอนการฝึกอบรม ซึ่งกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 หลังจากนั้น ผู้วิจัยจึงนำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ไปทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. ผู้วิจัยนำรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับเยาวชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และมีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน เป็นเวลา 1 วัน และดำเนินการ 6 ชั่วโมง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมเกี่ยวกับลำดับขั้นตอน ระยะเวลา เนื้อหาต่าง ๆ ของรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนเพื่อหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และปรับแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

6. ผู้วิจัยนำรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่แล้วเสร็จ ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน โดยเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เป็นเวลา 2 วัน และดำเนินการวันละ 8 ชั่วโมง

7. เมื่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วันสุดท้ายสิ้นสุดลง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายให้กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 80 คน ทำแบบวัดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

8. เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เป็นระยะเวลา 1 เดือน ผู้วิจัยทำการนัดกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 80 คน เพื่อมาทำแบบสอบถามความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายอีกครั้ง เป็นข้อมูลในระยะเวลาติดตามผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาผลของรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ดังนี้

1. วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลของรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาผลของรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชาในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ดังนี้

1. วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ด้วยการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยพิจารณาค่าความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์การเลือกใช้เทคนิคทางจิตวิทยา และขั้นตอนการฝึกอบรมทางจิตวิทยา กับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (Item-objective Congruence: IOC) โดยใช้สูตรคำนวณค่าเฉลี่ย
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ของกลุ่มทดลอง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำชนิดหนึ่งทาง (One -Way ANOVA Repeated Measurement) (Stevens, 2002, p. 455)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ และการทดสอบภายหลัง (Post Hoc Test) ของค่าเฉลี่ยความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยรวม และรายองค์ประกอบก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ด้วยวิธี Least Significant Differences (LSD) (Stevens, 2002, p. 462)

ผลการวิจัย

1. รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชาในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชาในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยนำกรอบแนวคิดในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนจากโครงการส่งเสริมสุขภาวะชุมชนเพื่อวัดดัชนีวัดความสุขมวลรวมชุมชน ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (Jitbantao et al, 2020 as cited in Jitbantao, 2019) มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดกลุ่มฝึกอบรม ตามแนวคิดของ Richard (1992) โดยมีขั้นตอนของการฝึกอบรม (Stage of Training Group) 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นการเริ่มต้น (Initial Stage) ขั้นที่ 2 ขั้นการดำเนินการ (Working Stage) และขั้นที่ 3 ขั้นการยุติการฝึกอบรม (Ending Stage)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำหลักการและเทคนิคต่าง ๆ ทางด้านจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 องค์ประกอบ เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ดำเนินการเป็นเวลา 2 วัน และดำเนินการวันละ 8 ชั่วโมง ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กระบวนการของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชาในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ระยะเวลา	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้
2 ชั่วโมง	การปฐมนิเทศ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและความไว้วางใจระหว่างวิทยากรกับสมาชิกกลุ่ม และระหว่างสมาชิกกลุ่มด้วยกัน 2. เพื่อชี้แจงให้สมาชิกกลุ่มทราบถึงความสำคัญและวัตถุประสงค์ของรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชาในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชาในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายในเรื่องระยะเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม ข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรม รูปแบบและวิธีการต่าง ๆ ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชาในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เทคนิคจับคู่แนะนำตัว (Paired Introductions Technique) 2. การบรรยายย่อย (Mini-Lecturing Technique)

ระยะเวลา	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้
2 ชั่วโมง	สุขภาพะดี	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถสร้างแนวทางในการดูแลตนเองในด้านโภชนาการ และการออกกำลังกายที่จำเป็นต่อร่างกาย 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีวิธีการในการรับประทานอาหารและการออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายมีความสมบูรณ์แข็งแรง 	การระดมสมอง (Brainstorming)
2 ชั่วโมง	เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความรู้ความเข้าใจในหลักเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีเจตคติทางบวกต่อการดำรงตนตามหลักเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีแนวทางในการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม 	แนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2 ชั่วโมง	ครอบครัวอบอุ่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถพัฒนาความรักความผูกพันในครอบครัวโดยการเสริมสร้างความใกล้ชิดสนิมสนมและความสนใจซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้พิจารณาถึงรูปแบบขอบเขต ลักษณะสัมพันธภาพของตนกับคนอื่น ๆ ในครอบครัว 	ทฤษฎีการให้คำปรึกษาครอบครัว (Family Counseling Theory)
2 ชั่วโมง	ชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนดี	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการชุมชน และการจัดกระบวนการพัฒนาชุมชน 	กิจกรรมจากโครงการส่งเสริมสุขภาพะชุมชนเพื่อวัดดัชนีวัดความสุขมวลรวมชุมชน

ระยะเวลา	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้
		2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีเจตคติ ทางบวกต่อการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและอยู่ ร่วมกันอย่างสงบสุขในชุมชน 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีแนวทางใน การปฏิบัติตนในการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการชุมชนทั้งใน ฐานะผู้นำ ประชาชนและองค์กร ในชุมชน	
2 ชั่วโมง	การมีสภาพ แวดล้อมที่มี ระบบนิเวศที่ สมดุล	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความรู้ความ เข้าใจในเรื่องบรรยากาศหรือ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อ การใช้ชีวิตของคนในหมู่บ้าน 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีเจตคติ ทางบวกต่อการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม การดูแลสาธารณะ ประโยชน์ของชุมชน ที่จะนำไปสู่ การยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ของคนในชุมชน 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีแนวทางใน การจัดการสภาพแวดล้อมที่มี ระบบนิเวศที่สมดุล	กิจกรรมจากโครงการส่งเสริม สุขภาวะชุมชนเพื่อวัดดัชนีวัด ความสุขมวลรวมชุมชน
2 ชั่วโมง	ชุมชน ประชาธิปไตย มีธรรมาภิบาล	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หน้าที่พลเมืองที่สำคัญ และการ ยอมรับความแตกต่างระหว่าง บุคคล 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มตระหนักถึง บทบาทของพลเมืองภายใต้การ	กิจกรรมจากโครงการส่งเสริม สุขภาวะชุมชนเพื่อวัดดัชนีวัด ความสุขมวลรวมชุมชน

ระยะเวลา	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้
		ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 3. เพื่อเสริมสร้างให้สมาชิกกลุ่มปฏิบัติตนและแสดงบทบาทของตนในการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การเคารพสิทธิของผู้อื่น รักษาสิทธิของตนเอง การใช้เสรีภาพอย่างรับผิดชอบ โดยยึดหลักความเสมอภาคและความยุติธรรม	
2 ชั่วโมง	ปัจจัย นิเทศ	1. เพื่อสรุปภาพรวมของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชินีในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 2. เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ประเมินตนเองในการที่จะสามารถนำการส่งเสริมสุขภาวะเพื่อความสุขมวลรวมชุมชนองค์ประกอบต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน 3. เพื่อประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชินีในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย	1. เทคนิคการให้กำลังใจ 2. เทคนิคการรับรู้เชิงบวก (Positive Perceptions) 3. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อประสม Multimedia Online 2D Animation

2. การประเมินและวัดระดับความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

การประเมินและวัดระดับความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยได้ตรวจสอบการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (Normality) โดยใช้สถิติ kolmogorov-Smirnov พบว่า ระยะเวลาก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล มีค่านัยสำคัญทางสถิติอยู่ระหว่าง .06-.21 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำทางเดียว (One-Way Repeated Measures ANOVA)

2.1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ผู้วิจัยทำการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย (n=80)

ความสุขมวลรวมชุมชน	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			ติดตามผล		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
สุขภาวะดี	3.08	0.30	ปานกลาง	3.75	0.36	มาก	3.75	0.36	มาก
เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม	2.89	0.39	ปานกลาง	3.46	0.35	ปานกลาง	3.49	0.36	ปานกลาง
ครอบครัวอบอุ่น	3.16	0.39	ปานกลาง	3.91	0.37	มาก	3.95	0.37	มาก
ชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนดี	2.93	0.37	ปานกลาง	3.58	0.27	มาก	3.60	0.31	มาก
การมีสภาพแวดล้อมดีมีระบบนิเวศที่สมดุล	3.07	0.31	ปานกลาง	3.54	0.53	มาก	3.56	0.56	มาก
ชุมชนประชาธิปไตยมีธรรมาภิบาล	3.09	0.42	ปานกลาง	3.83	0.34	มาก	3.82	0.30	มาก
ความสุขมวลรวมชุมชนโดยรวม	3.04	0.20	ปานกลาง	3.68	0.09	มาก	3.69	0.12	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ยความสุขมวลรวมชุมชนโดยรวมเท่ากับ 3.04 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 อยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยความสุขมวลรวมชุมชนโดยรวมเท่ากับ 3.68 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.09 อยู่ในระดับมาก และติดตามผล มีค่าเฉลี่ยความสุขมวลรวมชุมชนโดยรวมเท่ากับ 3.69 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 อยู่ในระดับมาก และสามารถพิจารณาเป็นรายด้านได้ดังนี้

สุขภาวะดี ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ยสุขภาวะดีเท่ากับ 3.08 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 อยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยสุขภาวะดีเท่ากับ 3.75 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36

อยู่ในระดับมาก และติดตามผล มีค่าเฉลี่ยสุขภาวะดีเท่ากับ 3.75 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 อยู่ในระดับมาก

เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ยเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรมเท่ากับ 2.89 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39 อยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรมเท่ากับ 3.46 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 อยู่ในระดับปานกลาง และติดตามผล มีค่าเฉลี่ยเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรมเท่ากับ 3.49 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 อยู่ในระดับปานกลาง

ครอบครัวอบอุ่น ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ยครอบครัวอบอุ่นเท่ากับ 3.16 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39 อยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยครอบครัวอบอุ่นเท่ากับ 3.91 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 อยู่ในระดับมาก และติดตามผล มีค่าเฉลี่ยครอบครัวอบอุ่นเท่ากับ 3.95 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 อยู่ในระดับมาก

การบริหารจัดการชุมชนดี ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ยชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนดีเท่ากับ 2.93 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 อยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนดีเท่ากับ 3.58 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.27 อยู่ในระดับมาก และติดตามผล มีค่าเฉลี่ยชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนดีเท่ากับ 3.60 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 อยู่ในระดับมาก

การมีสภาพแวดล้อมดีมีระบบนิเวศที่สมดุล ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ยการมีสภาพแวดล้อมดีมีระบบนิเวศที่สมดุลเท่ากับ 3.07 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 อยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยการมีสภาพแวดล้อมดีมีระบบนิเวศที่สมดุลเท่ากับ 3.54 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 อยู่ในระดับมาก และติดตามผล มีค่าเฉลี่ยการมีสภาพแวดล้อมดีมีระบบนิเวศที่สมดุลเท่ากับ 3.56 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 อยู่ในระดับมาก

ชุมชนประชาธิปไตยมีธรรมาธิบาล ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ยชุมชนประชาธิปไตยมีธรรมาธิบาลเท่ากับ 3.09 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 อยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยชุมชนประชาธิปไตยมีธรรมาธิบาลเท่ากับ 3.83 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 อยู่ในระดับมาก และติดตามผล มีค่าเฉลี่ยชุมชนประชาธิปไตยมีธรรมาธิบาลเท่ากับ 3.82 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 อยู่ในระดับมาก

2.2 การเปรียบเทียบความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล

การเปรียบเทียบความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนภายหลังการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลที่มีระยะเวลาแตกต่างกัน มีความสุขมวลรวมชุมชนโดยรวม ($F=556.07$ $df=13.09$ $p=.00$) และทุกด้านประกอบด้วย สุขภาวะดี ($F=130.35$ $df=1.73$ $p=.00$) เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม ($F=80.08$ $df=1.74$ $p=.00$) ครอบครัวอบอุ่น ($F=131.46$ $df=1.44$ $p=.00$) ชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนดี ($F=123.52$

$df=1.54$ $p=.00$) การมีสภาพแวดล้อมดีมีระบบนิเวศที่สมดุล ($F=36.16$ $df=1.87$ $p=.00$) และชุมชนประชาธิปไตย ($F=135.27$ $df=1.60$ $p=.00$) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อค่าเฉลี่ยความสุขมวลรวมชุมชนโดยรวมและทุกด้านมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของบอนโฟร์นี (Bonferroni) พบว่า หลังการทดลองและติดตามผลการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความสุขมวลรวมชุมชนโดยรวมและทุกด้าน ประกอบด้วย สุขภาวะดี เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนดี การมีสภาพแวดล้อมดีมีระบบนิเวศที่สมดุล และชุมชนประชาธิปไตย สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

จากผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชาในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยใช้การวิเคราะห์จากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าระหว่าง 0.80 - 1.00 แสดงว่า รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชาในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบเชิงคุณลักษณะ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายได้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชาในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เป็นไปตามแนวคิดของ Richard (1992) ที่กล่าวถึงรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ว่า มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญในแต่ละครั้ง ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีลักษณะคาบเกี่ยวซึ่งกันและกัน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติ โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชน และมีระยะเวลาในการฝึกอบรมที่มีจุดประสงค์เฉพาะเฉลี่ย 6-12 ครั้ง ซึ่งเป็นระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้และจำนวนครั้งที่เหมาะสม และการจัดการเรียนรู้แต่ละองค์ประกอบใช้เวลาไม่เกิน 2-3 ชั่วโมง มีการจัดเตรียมสถานที่ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สื่อทัศนูปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีการเลือกและพิจารณาการใช้เนื้อหาตลอดจนวิธีการต่าง ๆ ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ดี มีความเหมาะสม มีการพิจารณาเลือกใช้วิธีการ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่ใช้ในรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Alejandro, Kyle, Sunil, Thomas & Raymon (2019) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการที่ส่งผลต่อสุขภาพจิต คุณภาพการนอน และคุณภาพชีวิต ซึ่งโปรแกรมเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการนี้มีการกำหนดขั้นตอน ระยะเวลา การจัดการอบรม และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมโปรแกรมอย่างเหมาะสม ผลการศึกษา พบว่าโปรแกรมเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการมีประโยชน์ต่อสุขภาพจิต คุณภาพการนอน และคุณภาพชีวิตของ

ผู้เข้าร่วมโครงการ และเป็นไปในแนวทางเดียวกับการศึกษาของ Elizabeth, Janetta, Brinn & Ann (2019) ได้ศึกษาการพัฒนาความสัมพันธ์ของบุคลากรเพื่อเพิ่มความเป็นอยู่ที่ดีด้วยโปรแกรมส่งเสริมสุขภาวะในองค์กร โดยเป็นการออกแบบโปรแกรมส่งเสริมสุขภาวะที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา มีการพิจารณาองค์ประกอบที่เป็นไปตามบริบทของผู้เข้าร่วมโครงการ ผลการศึกษา พบว่า โปรแกรมส่งเสริมสุขภาวะในองค์กรมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสัมพันธ์ของบุคลากรและส่งผลต่อความเป็นอยู่ที่ดีของบุคลากรในองค์กร

นอกจากนี้ หลังการทดลองและติดตามผล การทดลองมีค่าเฉลี่ยของความสุขมวลรวมชุมชนโดยรวมและทุกด้าน ประกอบด้วย สุขภาวะดี เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนดี การมีสภาพแวดล้อมดีมีระบบนิเวศที่สมดุล และชุมชนประชาธิปไตยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังที่ Richard (2015) ได้ศึกษาผลของกลุ่มฝึกอบรมพฤติกรรมของพ่อแม่ที่มีลูกสมาธิสั้น กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมกลุ่มฝึกอบรมพฤติกรรม (behavioral parent training (BPT) group) คือ พ่อแม่ที่มีลูกสมาธิสั้น 241 คน โดยเข้าร่วมโปรแกรมฝึกอบรมทั้งสิ้น 8 เซสชั่น ผลการศึกษา พบว่า พ่อแม่มีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นในการจัดการพฤติกรรมของลูกที่สมาธิสั้น และการศึกษาของ Sonja (2015) ได้ศึกษาโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาสุขภาวะในองค์กร ผลการศึกษา พบว่า โปรแกรมการฝึกอบรมสามารถเพิ่มความสุขและสุขภาวะให้กับลูกจ้างในองค์กร อีกทั้ง จากการศึกษาของ Baker & Absenge (2013) ได้ศึกษาการสร้างกลุ่มฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของสุขภาวะทางเพศ การศึกษา พบว่า รูปแบบกลุ่มฝึกอบรมจะสามารถเพิ่มสุขภาพที่ดีและสุขภาพทางเพศได้ เป็นไปในแนวทางเดียวกับ Karuntarat (2011) ได้ศึกษาผลการฝึกอบรมกลุ่มในการเสริมสร้างแรงใจและการสานสัมพันธ์ของพนักงานขายเวชภัณฑ์สัตว์เลี้ยง ผลการวิจัยพบว่า หลังจากเข้าร่วมการฝึกอบรมกลุ่ม พนักงานขายเวชภัณฑ์สัตว์เลี้ยงมีการสร้างเสริมแรงใจและการสานสัมพันธ์มากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมการฝึกอบรมกลุ่มในการสร้างเสริมแรงใจและการสานสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ Voracharoensri (2007) ได้ศึกษาองค์ประกอบของทักษะชีวิตและสร้างโมเดลกลุ่มฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนวัยรุ่น การศึกษา พบว่า กลุ่มฝึกอบรมมีผลให้ทักษะชีวิตของนักเรียนวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษารูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชน ด้วยภูมิปัญญาของพระราชา ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่า รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชน ด้วยภูมิปัญญาของพระราชา สามารถเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย และสามารถพัฒนาเป็นชุมชนต้นแบบความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชน 6 ด้าน คือ ด้านสุขภาวะดีด้านเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม ด้านครอบครัวอบอุ่น ด้าน

ชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดีด้านการมีสภาพแวดล้อมดีมีระบบนิเวศที่สมดุล และด้านชุมชนประชาธิปไตย ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันที่จะส่งเสริมความสุขมวลรวมชุมชนให้กับเยาวชน

สำหรับขั้นตอนการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายนั้น จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ขั้นตอนการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การประเมินระดับความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชน ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย และส่วนที่ 2 รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชินีในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยการฝึกอบรมทางจิตวิทยาที่เป็นรูปแบบกิจกรรมที่มุ่งนำไปใช้ในการสร้างเสริมความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความสุขมวลรวมชุมชน โดยการใช้การฝึกอบรมทางจิตวิทยา จำนวน 2 วัน และดำเนินการวันละ 8 ชั่วโมง โดยรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชินีในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย สามารถใช้กับเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชินีในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย และหลังจากยุติกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชินีในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ให้เยาวชนที่เข้าร่วมทำแบบสอบถามความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เพื่อนำมาใช้เป็นคะแนนเปรียบเทียบระดับความสุขมวลรวมชุมชน และความก้าวหน้าของเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำไปปรับใช้ได้ ดังประเด็นต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เป็นเครื่องมือที่ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบตามหลักการ และมีความเที่ยงตรงในระดับสูง ดังนั้นจึงสามารถนำไปใช้เพื่อวัดความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายได้

2. ในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ควรจะพัฒนาทุกองค์ประกอบของความสุขมวลรวมชุมชน เนื่องจากองค์ประกอบด้านการมีสุขภาพ เศรษฐกิจชุมชน เข้มแข็งเป็นธรรม ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนดี การมีสภาพแวดล้อมดีมีระบบนิเวศที่สมดุล และเป็นชุมชนประชาธิปไตยมีธรรมาภิบาล เป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน โดยทั้งนี้ จะต้องมีการพัฒนา และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายเพิ่มเติม เช่น การรับรู้ความสามารถของตนเอง คุณภาพชีวิต เป็นต้น เพื่อนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการพัฒนารูปแบบโปรแกรม หรือวิธีการความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ในรูปแบบอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น Computer-Based Training, Web-Based Training, E-Learning หรือ Learning Portals ฯลฯ เพื่อให้สอดคล้องต่อการดำเนินชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)

องค์ความรู้ใหม่และผลที่เกิดต่อสังคม ชุมชน ท้องถิ่น

ผลการวิจัยทำให้ทราบระดับความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่นำไปสู่แนวทางในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชนของเยาวชน คือ รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชาที่จะช่วยในการเสริมสร้างให้เยาวชนมี สุขภาวะที่ดี มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจชุมชนตามหลักภูมิปัญญาของพระราชา เข้าใจ บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัวที่มีส่วนช่วยให้สถาบันครอบครัวอบอุ่น มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชน เป็นส่วนหนึ่งกับสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชน เป็นพลเมืองที่ดี ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยภูมิปัญญาของพระราชา เป็นองค์ความรู้และต้นแบบกลุ่มฝึกอบรมที่สามารถนำไปต่อยอดในการเสริมสร้างความสุขมวลรวมชุมชน กับบุคคลอื่น ๆ หรือกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่สนใจได้โดยปรับให้สอดคล้องกับบริบทของกลุ่มตัวอย่างนั้น ๆ

References

- Alejandro, M., Kyle, M., Sunil, P., Thomas, L., & Raymond, D. (2019). Impact of a Residency-Integrated Wellness Program on Resident Mental Health, Sleepiness, and Quality of Life. *Neurosurgery*, 84(2), 341–346. DOI: 10.1093/neuros/nyy112
- Baker, A., & Absenger, W. (2013). Sexual Wellness Enhancement and Enrichment Training (SWEET): A hypothetical group model for addressing sexual health and wellbeing. *Sexual & Relationship Therapy*, 28(1-2). 48–62.
<https://doi.org/10.1080/14681994.2013.770142>
- Elizabeth, R., Janetta, M., Brinn, O., & Ann, K. (2019). Developing community relationships to enhance well-being in a worksite wellness program. *Public Health Nursing*, 36(3). DOI:10.1111/phn.12605
- Golembiewski, R., & Blumberg, A. (1976). *The Concept of T-Group Learning Laboratory in Sensitivity Training and the Laboratory Approach*. Illinois: F.E. Peacock Publishers.
- Jitbantao, T. (2019). *A Study and Development of Wellness of Counselor for Guidance Teachers through Training Group*. Dissertation, Ph.D. (Research and Development on Human Potential). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. (In Thai)
- Jitbantao, T. (2019). Mekara, S., Prasunin, J., Tasuwannin, T., Maneerat, W., Manotham, M., ... Muangjai, T., *Look forward to the Gross Community Happiness*. Chiangrai: Chiangrai Rajabhat University. (In Thai)
- Karuntarat, T. (2011) *The effects of group training on impacting and relation of companion animal health account executives, Bangkok*. Master's Project, M.Ed. (Psychology and Counselling). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. (In Thai)
- Lubin, B., & Eddy, W. (1970). The laboratory training model: rationale method and some thoughts for the future. *International Journal of Group Psychotherapy*, 20(3), 305-339.
- National Statistical Office. (2019). *Population Statistics Report*. Retrieved from http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php. (In Thai)
- Office of the National Economics and Social Development Council. (2019). *The Prime Minister opened the event and gave a keynote speech at the National Strategy Fair. "Our Country Our Future"*. Retrieved from <http://nscr.nesdb.go.th/elementor-2552/>. (In Thai)

- Richard, E. (2015). Effects of an 8-Session Behavioral Parent Training Group for Parents of Children With ADHD on Child Impairment and Parenting Confidence. *Journal of Attention Disorders*, 19(2), 158–166.
- Richard, N. (1992). *Group Leadership: A Training Approach*. California: Brook/Cole.
- Sonja, T. (2015). Training Programs for Managing Well-being in Companies. *Naše gospodarstvo/Our Economy*, 61(4), 23-31.
- Stevens, J. (2002). *Applied multivariate statistics for the social sciences*. (3rd ed.). New Jersey: Erlbaum, Lawrence, Associates.
- Udonthani Provincial Cultural Office. (2012). *Research exploring cultural situations of children and youth Udonthani Province for the year 2012*. Udonthani: Udonthani Provincial Cultural Office. (In Thai)
- Voracharoensri, S. (2007). *A Study of Life Skills and A Training Group Model Construction for Developing Life Skills of Adolescent Students*. Dissertation, Ed.D. (Counseling Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. (In Thai)